Motion

1983/84:2599

Elving Andersson och Kjell Mattsson
Forskning (prop. 1983/84:107)

I propositionens bilaga 6 behandlas bl. a. forskningsverksamheten för odling av fisk och skaldjur. Föredragande statsrådet anför bl. a. att nya resurser inte skall tas i anspråk för administration, upprustning m. m. Befintliga resurser bör i stället utnyttjas så effektivt som möjligt.

Olika institutioner är verksamma inom havsforskningen samt i arbetet med utveckling av fisk- och skaldjursodning. Detta anser vi är värdefullt.

Västkusten är självfallet ett mycket intressant område för detta forsknings- och utvecklingsarbete. I Bohuslän finns därför ett flertal viktiga forskningsanläggningar och laboratorier. Vid Tjärnö i Strömstads kommun har Göteborgs och Stockholms universitet en gemensam anläggning, vilken är nyuppförd. I Lysekils kommun finns dels fiskeristyrelsens havsfiskelaboratorium, dels Uppsala universitets station på Klubban och dels Kungliga Vetenskapsakademiens marinbiologiska station Kristineberg.

Statskontoret har i en rapport (1982:34) föreslagit en samlokalisering av havsforskningslaboratoriet och Kristineberg. Utgångspunkten i förslaget är att forsknings- och undersökningsverksamheterna hålls skilda åt även i fortsättningen. Samlokaliseringen kommer dock att medföra väsentliga rationaliseringsvinster med samutnyttjande av viss personal och vissa lokaler. Även funktioner som bibliotek, viss laboratorieutrustning m. m. kan samutnyttjas.

Kostnaderna för två separata utbyggnader enligt föreliggande planer beräknas av statskontoret till sammanlagt ca 38 milj. kr. i 1982 års penningvärde. En samordnad laboratorieutbyggnad vid Fiskebäck beräknas kosta ca 32 milj. kr. och kostnaden för en samlokalisering vid Kristineberg beräknas till ca 26 milj. kr. Det finns alltså stora vinster att göra redan vid utbyggnaden genom en samlokalisering. Till detta kommer sedan lägre driftskostnader genom det samutnyttjande av olika resurser som tidigare nämnts.

Det finns dessutom anledning att understryka vikten av att nybyggnation kommer till stånd snarast, bl. a. beroende på den undermåliga arbetsmiljön och trångboddheten både vid havsfiskelaboratoriet och Kristineberg.

Jordbruksministern har tidigare (bl. a. i prop. 1983/84:10) fört fram tanken på att viss del av havsfiskelaboratoriet kan flyttas till syd- eller öst-kusten och med anledning därav påbörjat ytterligare en utredning angående fiskeristyrelsens havsforskningsresurser.

Det finns f. n. inga skäl som talar för en flyttning av resurser från

västkusten. Tvärtom finns många skäl som talar för ett bibehållande av resurserna där de redan finns. Bl. a. kan nämnas följande:

1. Mer än hälften av fångstvärdet som landas kommer från västerhavet.
2. De fiskarter som finns i Östersjön finns alla på västkusten, men inte tvärtom.
3. Skaldjuren som har ett stort fångstvärde finns endast på västkusten.
4. Den ökande verksamheten med musselodlingar finns i Bohuslän.
5. Ett fullt fungerande havsfiskelaboratorium kräver en miljö med rent vatten. I Lysekils kommun finns detta, både oceaniskt och bräckt vatten. I Gullmarsfjorden t. ex. finns möjligheter att i nära anslutning till verksamheten bedriva marina försök i ostörd miljö. Efter ett omfattande arbete har Gullmarsfjorden med omgivningar avsatts som naturreservat framför allt av vetenskapliga skäl.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att fiskeristyrelsens havsfiskelaboratorium i Lysekil skall bibehållas samt att regeringen tar initiativ till samordning av fiskeristyrelsens och Vetenskapsakademiens verksamheter när det gäller lokaler m. m. så att planerna på ny- och ombyggnader av lokaler snarast möjligt kan påbörjas.

Stockholm den 20 mars 1984

ELVING ANDERSSON (c) KJELL A. MATTSSON (c)